

רע"פ 6374/14 - גבי מושייב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 6374/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: גבי מושייב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטים: א' טל (נשיא), א' מקובר, ד"ר ש' בורנשטיין) מתאריך 07.09.2014 ב-עפ"ג 5839-06-14; בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין 5839-06-14;

בשם המבקש: עו"ד ירון פורר

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד מרכז (כב' השופטים: א' טל (נשיא), א' מקובר, ד"ר ש' בורנשטיין) מתאריך 07.09.2014 ב-עפ"ג 5839-06-14, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום הנכבד ברחובות (כב' סגנית הנשיאה ע' רון) מתאריך 14.5.2014 בארבעה תיקים פלייליים שאוחדו (ת"פ 43347-07-12; ת"פ 10151-06-12; ת"פ 18170-03-11; ת"פ 49139-03-13).

לצד הבקשה למתן רשות ערעור הגיש המבקש גם בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין.

עמוד 1

להלן אביא הנתונים הנדרשים להכרעה.

תמצית הרקע העובדתי

2. המבקש הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון (ללא הסכמה על העונש), בבית משפט השלום הנכבד בארבעה כתבי האישום שיוחסו לו לפיהם המבקש ביצע את המעשים הבאים: התפרצות למקום מגורים בצוותא, תוך גניבת מצלמות האבטחה שבמקום, ומעשה פזיזות ורשלנות ברכב במהלך ההימלטות מהשוטרים שדלקו בעקבותיו; פירוק שני גלגלי רכב חונה יחד עם נאשם נוסף, והימלטות משוטר שהגיע למקום וביקש לעכבם; התפרצות לדירה וגניבת 5,000 ש"ח ותכשיטים; גניבת בקבוק בושם בשווי של 666 ש"ח מחנות סופר פארם, זאת עת היה אמור לשהות בתנאים מגבילים.

3. בית משפט השלום הנכבד גזר על המבקש את העונשים הבאים: 30 חודשי מאסר בפועל המורכבים מ-28 חודשי מאסר בגין העבירות האמורות והפעלה בחופף ובמצטבר של 4 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים כנגדו, 10 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך של 2,500 ש"ח.

4. המבקש ערער על גזר הדין בפני בית המשפט המחוזי הנכבד, אולם זה דחה את ערעורו.

מכאן הבקשה שבפני.

טענות המבקש

5. המבקש חוזר בבקשתו על טענות שטען בפני בית המשפט המחוזי הנכבד. בהשגותיו על פסק הדין של בית המשפט המחוזי, המבקש מתייחס בעיקר לפער הקיים בין המלצת שירות המבחן - להשית עליו עונש שירוצה בעבודות שירות, לבין גזר הדין שניתן בפועל - 30 חודשי מאסר. עוד ציין המבקש שהיה נדרש להתחשב בנסיבות מקלות שחלו לגביו, בין היתר, העובדה שהודה במעשיו, גילו הצעיר, העובדה שמדובר במאסרו הראשון, והפגיעה שעלולה להיגרם להליך השיקומי אותו הוא עובר.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובחומר שצורף לה הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות, כפי שאנמק מיד.

7. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) (להלן: הלכת חניון חיפה); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007) (להלן: עניין אבו שנב)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). זאת ועוד: במקרים שבהם הבקשה מתייחסת רק לחומרת העונש, ההלכה היא שרשות ערעור תינתן רק במקרים נדירים במיוחד, שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, בהתאם לנסיבות הענין (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)).

8. בעניינינו, המבקש כלל לא הצביע על טעם שמכוחו בקשתו חורגת מעניינו הפרטני. בנוסף, בטענותיו לא הצליח המבקש להראות שגזר הדין שניתן בעניינו חורג ממדיניות הענישה באופן המצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". בית משפט השלום בחן את טענותיו של המבקש, ואף התייחס להמלצת תסקיר המבחן שנמסרה בעניינו. בהקשר זה, קבע בית משפט השלום הנכבד, בין השאר, כך:

" מדובר [במבקש] אשר אכן במהלך השנים 2011 - 2012 חזר וביצע עבירות שונות... סוף דבר הוא אף ביצע עבירה נוספת ומאוחרת מבין כולן במהלך שנת 2013, תוך שהוא נתון בתנאים מגבילים ותוך הפרתם של תנאים אלה ותוך שהעונש מותנה תלוי ועומד נגדו.

...

במהלך כל השנים שעברו ואף כאשר הליכים משפטיים היו תלויים ועומדים בעניינו בחר [המבקש] שלא לעבור כל טיפול ואף דחה את הצעות שירות המבחן להשתלב בהליכי טיפול והמשיך בדרכיו העברייניות, בקשריו עם גורמים שוליים ולא ראויים ואף המשיך בביצוע עבירות. עתה משחרב גזר הדין הקרב ובא תלויה מעל ראשו, הסכים להירתם לטובת הליך טיפול, אשר טרם החל ואשר מלבד הבעת נכונות לעבור אותו, לא הראה [המבקש] כל רצינות והשקעת מאמצים ניכרים בעניינו.

על כן לא מצאתי לקבל את המלצות שירות המבחן אשר אין בהן כדי לשרת את האינטרסים הציבוריים ועל כך כבר נאמר לא אחת על ידי בית המשפט העליון, כי שירות המבחן שוקל את שיקוליו של [המבקש] ואת אלו בלבד, בעוד שעל בית המשפט לשקול את מכלול השיקולים ובכללם את האינטרס הציבורי שבענישה".

גם בית המשפט המחוזי, התייחס לטענות של המבקש שהועלו בבקשה שלפני, אך נוכח חומרת העבירות ונסיבות ביצוען - לא מצא לנכון להתערב בגזר הדין.

9. נוכח כל האמור לעיל - הבקשה נדחית ועימה נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע. המבקש יתייבב איפוא לריצוי מאסרו, כפי שנקבע בבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ה (2.10.2014).

שׁוֹפֵט
